

Βαρέθηκα

Βαρέθηκα που βρέθηκα τη ζωή μου να χρωστάω
βαρέθηκα απ' τη μάνα μου χρήματα να ζητάω
βαρέθηκα στη σκέψη μου με εμένα να παλεύω
σε τρύπες μες στο έδαφος σα ζώο να αφοδεύω
Βαρέθηκα

Ποτέ σε εκείνους π' αγαπώ, τίποτα να μη δίνω
βαρέθηκα με πλαστικά να τρώω και να πίνω
βαρέθηκα... τη χούφτα μου να χύνω

Μη μου λες πως θα τελειώσει
αυτό το τέρας λέω δεν έχει τελειωμό
κι αν του κόψω το κεφάλι
πριν να χαρώ θα ξεπηδήσουν άλλα δυο
Μη μου λες για την αγάπη
πώς να σταθεί κι αυτή μακριά από σπιτικό
μονάχα μέσα στα όνειρά μας
ίσως εκεί μπορέσω να σε βρω, να ενωθώ
να ενωθώ, με σένα να ενωθώ

Κι αλήθεια εγώ δεν ξέρω πια γιατί να συνεχίσω
όρθιο δε θά 'ναι τίποτα την πύλη όταν διασχίσω
όλα θα έχουν κουραστεί, όλα θά 'ναι στάχτη
ακόμα κι η αγάπη μας, θά 'ναι αργά για νά 'ρθει
Κι αλήθεια εγώ νομίζω πια καθόλου δεν αξίζει
κανένας σας τα όνειρα για μένα να χαραμίζει
κοιτάχτε μέρη φωτεινά, κοιτάχτε άλλους τόπους
με ζωντανούς ανθρώπους

Βαρέθηκα ρε πούστη μου στον καθρέπτη το υφάκι
να με ρωτάει πώς έγινε; Τι έφταιξε ρε Γιαννάκη;
Η πράξη σου ήτανε κακιά, κακός εσύ δεν είσαι
το χτες πια πάψε να ζητάς, στο μέλλον τώρα ζήσε
Βαρέθηκα
Βαρέθηκα στον ύπνο μου εφιάλτες ν' αντικρίζω
μα η αλήθεια νά 'ν' χειρότερη μόλις εγώ ξυπνήσω
Βαρέθηκα
Γιατί να συνεχίζω;